

V I Lenin

Klassamverkan med kapitalet eller klasskamp mot kapitalet

Just så har frågan ställts av historien och det inte av historien i allmänhet utan av det *nutida* Rysslands ekonomiska och politiska historia.

”De folkliga” och mensjevikerna, Tjernov och Tsereteli, har flyttat kontaktkommissionen från det angränsande rummet (där ministrarna sammanträdde) in i själva ministerrummet. Det och ingenting annat utgör den rent politiska betydelsen av vad som hänt: den ”nya” regeringen.

Dess ekonomiska eller klassbetydelse består i bästa fall (det bästa för regeringens stabilitet och kapitalistväldets upprätthållande) i att bondebourgeoisens överskikt, som sedan 1906 letts av Pesjehonov, och de mensjevikiska arbetarnas småborgerliga ”ledare” *utlovat* kapitalisterna sin klassamverkan. (I det för kapitalisterna sämsta fallet har hela regeringsombytet betydelse endast för enskilda personer eller för en sluten krets, men alldeles ingen klassbetydelse.)

Låt oss antaga, att det bästa fallet är ett faktum. T. o. m. om man gör ett sådant antagande, kan det inte ens finnas en skugga av tvivel om, att de som avgett löftena inte är i stånd att hålla dem. ”Vi skall – i förbund med kapitalisterna – hjälpa till att föra landet ut ur krisen, att rädda det från sammanbrott och frälsa det från kriget – det är den reella innebörden i de småborgerliga ledarnas, Tjernovs och Tseretelis inträde i regeringen. Vårt svar lyder: er hjälp räcker inte. Krisen har gått omätligt djupare än ni inbillar er. Rädda landet – och därtill inte bara vårt land – kan endast den revolutionära klassen genom att tillgripa revolutionära åtgärder mot kapitalet.

Krisen är så djupgående, den har gripit så vitt omkring sig, är så världsomfattande, så nära förknippad med kapitalet, att klasskampen mot kapitalet oundvikligen måste taga formen av proletariats och halvproletariats politiska herravälde. Någon annan utväg finns det inte.

Ni vill ha revolutionär entusiasm i hären, medborgare Tjernov och Tsereteli? Ni kan inte framkalla den, ty folkmassornas revolutionära entusiasm väckes inte genom ett ombyte av ”ledare” i regeringen, inte genom uppstyltade ord i deklamationer och inte heller genom löften att vidtaga åtgärder till en revision av fördraget med de engelska kapitalisterna, utan endast genom en för alla synlig, daglig, överallt ingripande revolutionär politik *mot* kapitalets allmakt, mot dess krigsprofiter, en politik som i verkligheten radikalt förbättrar levnadsförhållandena för de fattigas massa.

Till och med om ni genast överlämnar all jord åt folket, utan att vidtaga revolutionära åtgärder mot kapitalet, så är det dock ingen utväg ur krisen.

Ni vill göra en offensiv, medborgare Tjernov och Tsereteli? Ni kan inte egga hären till offensiv, ty nu är det omöjligt att använda våld *mot* folket. Och utan våld kommer folket att gå till offensivkrig endast för en stor revolutions stora syften, en revolution mot kapitalet i alla länder, och därtill inte en revolution som endast utlovas, som endast proklameras, utan en som redan faktiskt genomföres, som redan omsättes i handling, så att det är synbart och kännbart för alla och envar.

Ni vill organisera försörjningen, medborgare Pesjehonov och Skobelev? Ni vill förse bönderna med varor, hären med bröd och kött, industrin med råvaror o. s. v.? Ni vill ha kontroll över produktionen och delvis t. o. m. organisera den?

Ni kan inte åstadkomma det utan revolutionär entusiasm bland de proletära och halvproletära massorna, och den kan endast framkallas genom revolutionära åtgärder mot kapitalets privilegier och profiler. Annars kommer den av er utlovade kontrollen att förbli en död, byråkratiskt-kapitalistisk halvhetsåtgärd.

Det är nu medborgarna Tjernov och Tsereteli, vissa skikt av småbourgeoisin, som i nytt, väldigt, hela Ryssland och hela staten fannande omfång gör försöket att åstadkomma klassamverkan med kapitalet.

Så mycket nyttigare blir lärdomen för folket den dag – och den kommer av allt att döma snart – då det övertygar sig om det ohållbara, det hopplösa i en sådan samverkan.

6 (19) maj 1917.

Pravda nr 50, den 19 (6) maj 1917